

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sættes under Forhandling.

Ordføreren (M. Jensen): Udvalget var straks klar over, at hvis vi skulde faa noget ud af denne Sag, maatte man se hurtigt at faa Betænkning afgivet og de Ændringsforslag stillede, som man vilde tilraade Tinget at vedtage. De foreligge nu her, og jeg skal paa Udvalgets Begne tillade mig at anbefale dem. Den første er den under Nr. 1 til § 1, der gaar ud paa at forhøje den samlede Sum med 5,000 Kr. Der findes neden for under Nr. 4 og 5 angivet, hvorledes man foreslaar dem fordelte. Dernæst foreslaar man, at i Stedet for „Hingsteholdsforeninger“ under L. 2. a. sættes „Hesteavlforeninger“, fordi dette Navn er gaaet mere ind i den almindelige Bevidsthed, og det er dette, der hidindtil har været brugt, og fordi den Understøttelse, som nævnte Foreninger kunne vente at faa fra Statens Side ogsaa gøre Nytte paa anden Maade end til Hingstehold. Hvad der gælder over for Ændringen under Nr. 2, gælder ogsaa for Ændringen under Nr. 3, at „Tyrholdforeninger“ ændres til „Kvægavlforeninger“. Ændringen under Nr. 4, at Summen „12,000 Kr.“ nedsættes med 2,000 Kr., er stillet, fordi Udvalget mener, at der er fuldt tilstrækkeligt til denne Post, og derimod hellere ønsker, at dette Beløb føres over til Vitra d. Man har ogsaa tænkt paa ved denne Ændring at anbefale nogen Varsomhed og Forsigtighed overfor Udviklingen af denne Konsulentvirksomhed og navnlig ment, at man burde indhente noget rigere Erfaring, inden man gaar alt for vidt i denne Retning. Derimod hvad angaar den private Virksomhed ved Landboforeninger, har man ikke fra Udvalgets Side haft noget mod det. Vi have forhandlet om, hvorvidt det var rigtigt at blive staaende ved de $\frac{2}{3}$ fra Statens Side og $\frac{1}{3}$ fra vedkommende Landboforening, men det har man dog ikke turdet forandre. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5, at Summen „8,000 Kr.“ forhøjes med „7,000 Kr.“, altsaa til 15,000 Kr., skal jeg bemærke, at denne Forhøjelse er begrundet i, at Udvalget ser saaledes paa den under Vitra d. opførte Post, at der kan blive et stort Felt at indhente Erfaring paa og ogsaa blive Brug for adskillige Penge. Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at nævne Opdrætningsforsøg og haaber ogsaa, at det skal lykkes. Det var for Hestenes Vedkommende, det samme gjælder jo for Kvæget. Der har været forhandlet i Udvalget om, hvorvidt

man ikke burde indskyde det, at denne Post kunde benyttes til saadanne Ting, men da man var enig om, og jeg haaber, at den ærede Minister deler denne Opfattelse, at saadanne Forsøgsanstalter selvfølgelig kunne faa Understøttelse af denne Bevilling, har man fundet det ufornødent at indregistrere det i Teksten. Jeg skal minde om, hvad der f. Eks. nylig er kommet frem i vor Landbrugspresse fra Statskonsulentenovre i England, Harald Faber, idet han har gjort opmærksom paa, at der findes Stammer af Smørbøer, og han skriver her, „at hvis Fedtprocenten i dansk Mælk blev hævet med $\frac{1}{4}$ pCt., vilde det give 10 Mill. Kr. Netto mere om Aaret“, og det er en saa stor Sum, at hvis man gennem Forsøg kom til at faa en saadan Kvægstamme dannet, og blot forhøjede Procenten med $\frac{1}{4}$, vilde det jo have stor Betydning for Landet. Jeg antager, at man endnu maaste kunde naa videre og forhøje den med $\frac{1}{2}$ Procent, hvis det kunde lykkes at faa Forsøgene gennemførte og have Held med at faa de bedste Individuer at gøre Forsøgene med. Hvis man da naaede til $\frac{1}{2}$ Procent, vilde det være 20 Mill. Kr., og det var jo ikke saa ganste lille en Sum, det vilde jo være en Gevinst for Landbruget. Jeg vil da meget anbefale, at den ærede Minister har sin Opmærksomhed henvendt paa saadanne Ting og benytter denne Sum her, der jo kan anvendes til noget saadant, paa en heldig Maade. Hvad Ændringen under Nr. 6 angaar, er det en Tilføjeelse i Sighed med, hvad vi tilføiede forleden ved Loven om Tuberkulose, at Ansøgninger om Understøttelse indgives gennem Fællesforeningerne, hvor saadanne findes, og hvor de ikke findes, gennem den stedlige Landboforening. Jeg tror, det har sin store Interesse, ikke alene for Avlsforeningerne selv, men ogsaa for vedkommende Fællesforening at være kendt med, hvordan Stillingen er, baade med Hensyn til Statstilskuddet og ogsaa med Hensyn til Foreningens indre Ordning. Ændringen under Nr. 7, der gaar ud paa, at den Sætning: „Indenrigsministeren vælger et Medlem af Raaringsudvalget“ skal udgaa. Det er begrundet i, at man formener, at det Tilsyn, som Staten jo bør have med disse Foreninger, kan have og have allerede foruden dette, og efter hele den Maade, som Forholdet har ordnet sig paa hidtilbage, ser Udvalget ikke nogen Grund til at fravige denne Ordning, da en Ændring hert maaste vil komme til at virke til ubodelig Glæde. Vi maa nemlig huske paa, at Loven af første April 1887, der omhandler slige Forhold, forudsætter i sin §